

“ Publicatiebord - 't Schrijfhoutje ” combinatie

Redactie:

A.C. Krijgsman
Vijverlaan 101
3319 SN Dordrecht

Telefoon 10.00 / 1600 uur
078-7507545
b.g.g.
06-25160899

e-mail:
arcon46@kpnmail.nl

NL98 INGB 0002 4713 68

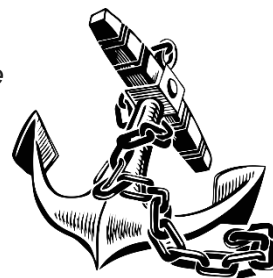

Redactie 't Schrijfhoutje
06-11177011

e-mail:
pamsecretariaat@postactieve-marinevereniging.nl

Deze extra toevoeging van het web-magazine ten Anker fungeert als verlengstuk en is onafscheidelijk verbonden aan de website: <https://www.tenanker.com> en conformeert zich aan de regelgeving zoals daar is vermeld.

Verzendfrequentie iedere maandag of dinsdag

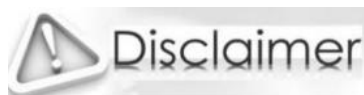
Het Publicatiebord is een samenraapsel van binnen gekomen berichten zoals lezerspost, uitgave nieuwe boeken, zoekers naar uit het oog verloren mannen/vrouwen, kennisgevingen voor een reünie, berichtgevingen uit dagbladen, ingezonden stukjes en nog meer....

Ook biedt het publicatiebord gratis ruimte om te adverteren, mits deze past in onze doelgroep. (info bij de redactie)

Privacy

Indien u een verzoek indient voor publicatie in de ruimste zin of een reactie wilt plaatsen waar u behalve uw naam als afzender ook uw e-mail adres vermeld, geeft u daarmee de redactie specifiek toestemming deze mee te publiceren !

*Jaargang 7 nummer 9
26 februari 2024*

Uit de redactie:

Een beetje lullig ?..., misschien ervaar u dat zo, maar....

Velen schrijven mij aan met Ari..... maar mijn naam is **Arie** met een **E** erachter

Knipsels.....

Het vrije volk van 9-6-1966

De NAVO oefent

Geen kernvloot voor Canada (Van onze verslaggever Rudy Heins) A-b Escortejager Restigouche (Noordzee)

De Canadese marine is niet van plan om nucleair voortgestuwde onderzeeboten te kopen. Zij vindt deze boten' te duur. In Engeland worden op het ogenblik voor Canadese rekening drie conventionele onderzeeboten gebouwd, even groot en nagenoeg net zo snel als de nieuwe Amerikaanse .. nucleair voortgestuwde boten. Dit vernamen wij aan boord van de Canadese escortejager Restigouche, tijdens de oefening Matchmaker II op de Noordzee. Het daarvoor tijdelijk gevormde NAVO-escorte eskader bestond verder uit de Amerikaanse jager Garcia (vlaggeschip), de Canadese jagers Anapolis en Skeena en de Nederlandse jager Drenthe.

Eskadercommandant was de Amerikaan Captain Parker B. Armstrong.

Een Deense onderzeeboot was het doelwit van de onderzeeboot bestrijdings oefening. De onderzeeboot werd opgespoord met behulp van moderne diepte-Sonar-apparatuur aan boord van de jagers, een Neptunevliegtuig van het marinevliegkamp Valkenburg en een zware, speciaal voor het opsporen en onschadelijk maken van onderzeeboten uitgeruste Sea King-helikopter die de Skeena meevoerde. Het eskader kreeg bovendien nog een aanval te doorstaan van straal jachtvliegtuigen, afkomstig van het Britse vliegveld Victory.

De gehele eskaderstaf was het eens over de noodzaak van standaardisering van logistiek, administratie en tactiek bij de marines van de NAVO-landen. De dringen de behoefte daaraan bleek vorig jaar tijdens de oefening Matchmaker I en bleek nu weer bij Matchmaker 11, die overigens bevredigend verliep. In Amerikaanse, Canadese en Nederlandse marinekringen wil men daarom de oefeningen voortzetten tussen onderzeebootbestrijdings eenheden van de NAVO-landen, voor tenminste zes maanden. In deze kringen ziet men het liefst, dat daaraan dan ook met name Franse en Italiaanse marineschepen geregelder meedoen. Er zou een vaste Matchmakerstaf moeten worden gevormd, die ervaringen kan opdoen uit het leden van de oefeningen van 'gemengde' onderzeebootbestrijdingskaders. Voorlopig staat vast, dat volgend jaar een Matchmaker 111 wordt gehouden. Het is nog niet bekend uit welke schepen het eskader dan zal worden gevormd. Veel hangt af van de nationale oefenschema's van de vloten en de onderhoudsbeurten die de schepen moeten ondergaan.

Het commando van het eskader zal volgend jaar worden opgedragen aan een Canadees officier, nadat een Brit Matchmaker I commandeerde en 'n Amerikaan Matchmaker II De Nederlandse marine, die volgend jaar de eskadercommandant had moeten leveren, slaat graag een beurt over. De marineleiding meent nog geen officier beschikbaar te hebben met voldoende ervaring voor de verantwoordelijke functie.

De eskaderstaf van Matchmaker II geeft verreweg de voorkeur aan oefeningen in eskaderverband met schepen van verschillende nationaliteiten, boven de vorm die is beproefd met de Amerikaanse jager Claud V. Ricketts, die onder Amerikaans commando een bemanning van verschillende nationaliteiten aan boord had, De verschillen in taal, betaling, voeding,

rangopbouw en leef- en dienstgewoonten, tekenden zich in het Matchmakerskader minder scherp af dan' op de internationaal bemande jager. Moeilijkheden kunnen makkelijker worden overwonnen. De Nederlandse jager Drenthe wisselde bovendien tijdens de oefening Matchmaker II een officier en tien manschappen uit met de Amerikanen en Canadezen..

Gejaagd stuift de 1^e officier van Hr.Ms. Augurk naar de balie.

(toen kon je nog gewoon in een belastingkantoor doorlopen naar de balie of het loket!).

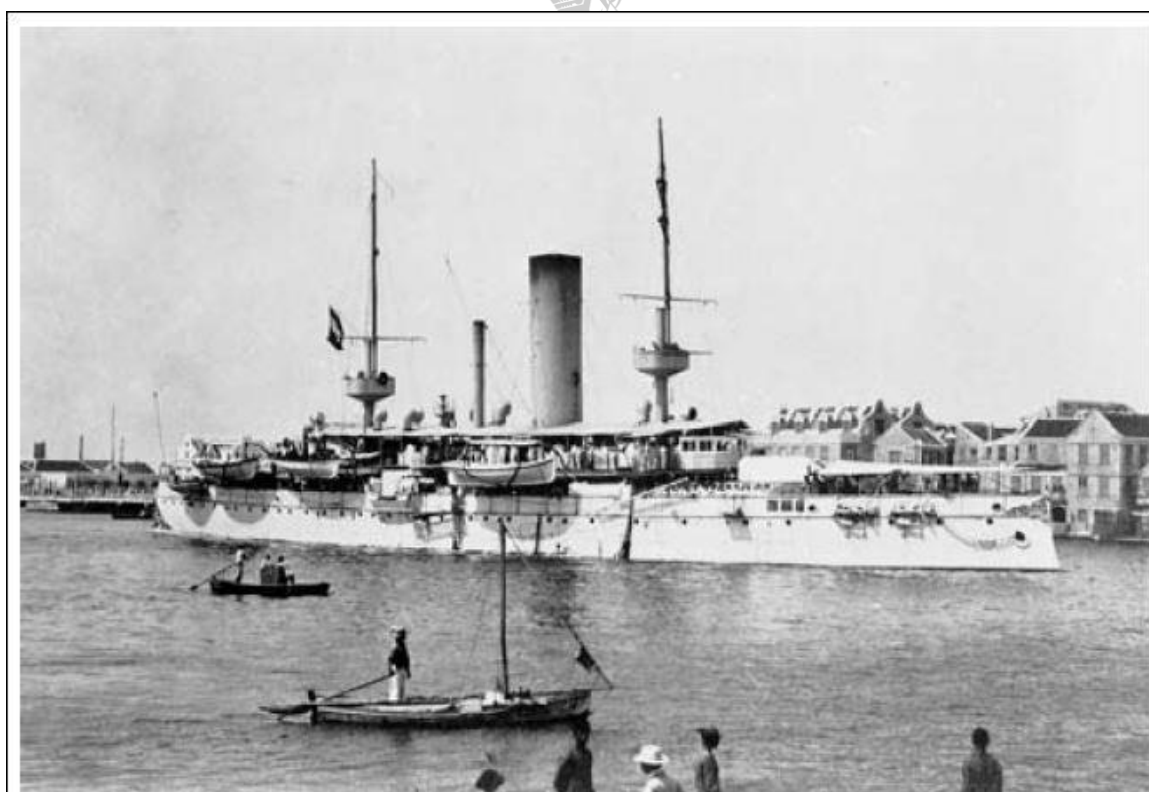
Hij vraagt naar de heer Ali Baba.

De verbaasde receptioniste kijkt op haar lijstje, raadpleegt de computer maar moet helaas zeggen dat zij die persoon niet kent. 'Geeft niet', zegt de man:

'Geef me dan maar een van die andere veertig rovers!'

p.s.

Vergeet uw aangifte niet te doen !

Hr.Ms. pantserschip Kortenaer 1895-1920 binnenlopende in Curaçao in 1914.

Awas tjet baru...

Ze leren het ook nooit...

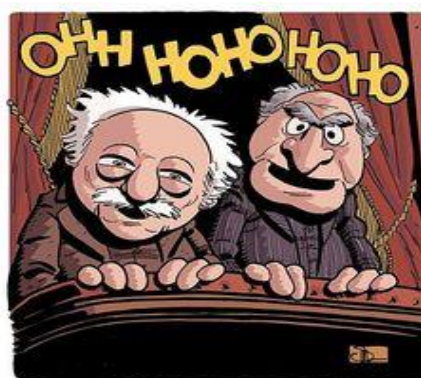
Het mooie meisje poeslief aan de stoker die langsleiep onderweg naar de kroeg: "Ach matroos, kunt u het hek even voor me opendoen?"

De behulpzame stoker: "Oh heel graag, kon u het niet open krijgen?"

Het meisje weer: "Jawel, maar de verf was nog niet droog".

Redactie: kijk dat deden ze nou aan dek ook.... Netjes het dekhuis getjet briefje erbij "Nat ! voel maar " en ja hoor de vingers zaten er weer in !

Het

Praathuis.21

Het regende weer eens toen ik ons praathuis binnen ging. "Je komt als geroepen. Vertel ons weer een waargebeurd verhaaltje uit je politie tijd" vroegen de oudjes mij in koor. In mijn tijd bij de Gemeentepolitie Amsterdam kampte het korps al met personeelstekorten en dat is nu nóg zo. Omstreeks 1960 was het tekort zó opgelopen, dat wij bijstand kregen uit allerlei korpsen uit het land waar men personeel kon missen. Speciaal voor hen werd een heel hotel in Amsterdam afgehuurd om de agenten uit die gemeenten onder te brengen met kost en inwoning. Verreweg de meeste agenten vonden Amsterdam een uitje en vergaapten zich wat zo'n wereldstad allemaal te bieden had.

Op een zonnige zwoele middag kreeg ik een vriendelijke agent toegewezen om samen te surveilleren in de omgeving van de Dam en Rokin. De man kwam ergens uit het hoge noorden en had een streektaal dat ik nauwelijks kon verstaan. Hij vond alles prachtig in Amsterdam. Hij sliep in een echt bed en "niet in de bedstee" (Grapje!!!) In de gemeente waar hij als diender werkte gebeurde vrijwel niets dus kon men hem makkelijk missen. Dikwijls hielp hij daar de kippenboer met de bevalling van een kip die haar ei niet kwijt kon. (Grapje!!!) Nee, dan was het in Amsterdam tóch spannender met al die criminelen en zo..... Via de Wijde-Lombardsteeg schuifelden wij de Nes in, richting Dam toen ik op de hoek van de steeg en de Nes een man van een jaar of veertig zag staan, wiens focus gericht was op de kassière van het kleine theatertje aldaar, die waarschijnlijk door de warmte binnen, met haar geldkist en toegangskaartjes aan een tafeltje bij de ingang zat. Aan de gehele houding van de man en zijn schrikachtige beweging toen hij ons in het vizier kreeg, leidde ik af dat hij het plan had om de geldkist van de kassière te roven. Mijn argwaan werd versterkt toen de man plotseling gehaast van ons af liep. Mijn collega had niets bijzonder opgemerkt maar ik sleepte hem min of meer mee naar een diepe portiek van waaruit we de kassière in het oog konden houden. Niet lang

daarna verscheen de veertig jarige man wéér. Ik zag dat hij nu regelrecht op de kassière af liep en het geldkistje van de tafel weg griste en daarmee weg wilde rennen. Helaas versperde ik hem de weg en greep hem vast. Woedend en spugend probeerde de man mij met het geldkistje te slaan. Met één hand hield ik de schoppende man vast en met de ander probeerde ik de knevelketting waartoe ik was uitgerust, om een pols van de crimineel te slaan. Daarbij kwamen wij allebei op straat ten val terwijl mijn collega verbijsterd stond toe te kijken. Gelukkig liet de man het geldkistje los en lukte het mij de knevelketting strak aan te draaien met veel verwensingen aan mij gericht. Mijn collega wilde het geldkistje direct aan de kassière direct terug geven. Wát een fout die je als diender nooit mag maken want wáár is het bewijs! Het resultaat...Mijn collega werd de held van het dorp en bevorderd tot hoofdagent inclusief een geldelijke beloning. En ik....kreeg niet eens een compliment. Dat hoorde nu eenmaal tot mijn beroep. *Wim Degen*

M 878	Hr.Ms. Van der Well	Mijnneveger	Van Straelen klasse
M 879	Hr.Ms. Van 't Hoff	Mijnneveger	Van Straelen klasse
M 880	Hr.Ms. Mahu	Mijnneveger	Van Straelen klasse
M 880	Hr.Ms. Mahu	Mijnneveger	Van Straelen klasse
M 881	Hr.Ms. Staverman	Mijnneveger	Van Straelen klasse
M 882	Hr.Ms. Houtepen	Mijnneveger	Van Straelen klasse
M 883	Hr.Ms. Zomer	Mijnneveger	Van Straelen klasse
M 877	Hr.Ms. Van Versendaal	Mijnneveger	Van Straelen klasse
M 876	Hr.Ms. Schuiling	Mijnneveger	Van Straelen klasse
M 875	Hr.Ms. Van Well Groeneveld	Mijnneveger	Van Straelen klasse
M 874	Hr.Ms. Chomppf	Mijnneveger	Van Straelen klasse
M 873	Hr.Ms. Van Moppes	Mijnneveger	Van Straelen klasse
M 872	Hr.Ms. Van Straelen	Mijnneveger	Van Straelen klasse
M 871	Hr.Ms. Van Hamel	Mijnneveger	Van Straelen klasse
M 870	Hr.Ms. Lacomblé	Mijnneveger	Van Straelen klasse
M 869	Hr.Ms. Bussemaker	Mijnneveger	Van Straelen klasse
M 868	Hr.Ms. Alblas	Mijnneveger	Van Straelen klasse

Zo dan dat waren er nog al wat....

Een dag niet

Gelachen
is een dag niet geleefd

Mijn eerste zwemles in het Nieuwe Diep...., door
Mart Marbus

Het was 1987,

Ik was schipper op de patrouilleboot bij het MBK te Den Helder.

De boot was niet zo'n snelle boot maar een langzame kleine sleepboot van de Koninklijke Marine, de Malzwin.

De ligplaats voor deze boot was een noodsteiger, gemaakt van een werkvlot liggende aan twee ankers.

Het vlot lag naast de Moormanbrug haaks tegen het taluut ter hoogte van de toenmalige Oploopkantine.

De dag was gekomen dat we een nieuwe steiger kregen en het vlot moest worden terug gebracht naar de Rijkswerf.

Omdat wij in het bezit waren van de Malzwin, mochten wij dat klusje zelf klaren.

Ik was het vlot aan het klaren. Alle ankers moesten worden opgehaald en de krammen, waar de lijnen aan bevestigd waren, moesten worden verwijderd. De (ex) marine lezers onder ons kennen die krammen wel, maar ik zal voor de leken even proberen uit te leggen wat hoe zo'n kram eruit ziet. Het is een lange massief stalen stang van ongeveer 1,50 meter lang en heeft een diameter van ongeveer 2,5 centimeter.

Aan beide zijden is deze stang is een punt geslepen. De stang is in een U-vorm gebogen waarbij de punten even lang zijn. Deze krammen worden normaliter gebruikt bij stutten en schoren aan boord van schepen.

Deze krammen waren in het vlot gezet (met een voorhamer er in geslagen). Ik zag dat één van de krammen niet zo diep in het vlot zat, omdat ik de slijprand nog zag zitten. En dacht dat ik dat wel even zo met het handje eruit kon trekken. Na flink wat kracht te zetten en flink te trekken, een beetje wrikken, schoot het kreng los.

Omdat ik zoveel kracht had gezet en de kram plotseling het vlot verliet, kreeg ik als het ware een bron van ontspanning en werd met kram en al gelanceerd. Ik begon achteruit te lopen en zag hoe voor mij het vlot langer werd. Ik stond er bij stil dat het vlot niet langer kon zijn dan 20 meter. En de geschatte lengte die mij al was gepasseerd zat daar niet ver vandaan.

Toen ik geen grip meer onder mijn voeten had, realiseerde ik mij dat het niet echt lang meer kon duren en ik een nat pak zou hebben. En ja hoor ....PLONS.

Na wat adem gesnak stond ik binnen enkele seconden weer op het vlot. En keek richting de Oploopkantine.

Ik had het gevoel dat er iemand naar mij had gekeken. Laten nou op de kant, op het moment dat ik de Stervende Zwaan aan het spelen was, twee bussen met gasten voor de Oploopkantine te zijn gestopt.

Zij hebben mijn voorstelling tot het einde bekeken en ik kreeg, bij het op adem komen, een staande ovatie.

Jeetje wat voelde ik me op dat moment ongelukkig.

Mart Marbus...

ZEE, ZOUT EN TORPEDO'S

Verhalen over de Nederlandse koopvaardij in de Tweede Wereldoorlog

Auteur Albert Kelder

Uitgeverij Walburg Pers Paperback, geïllustreerd,

271 pagina's

ISBN 978 94 6456 006 0

Prijs:€ 24,99

Recensie door Gerrit van Burgeler

26 jaar lang was Albert Kelder redacteur van De Blauwe Wimpel. Waar hij vooral in uitblonk, waren zijn artikelen over de Nederlandse koopvaardij in de Tweede Wereldoorlog. Geïnteresseerd in dat onderwerp raakte hij in de periode na de oorlog, toen hij als stuurman ging varen bij Van Nievelt Goudriaan.

Daar kreeg hij, tijdens wachten op de brug, van oudere schepelingen voor het eerst te horen, wat ze allemaal tijdens de oorlog niet hadden meegemaakt. Verhalen, die hem grepen en die er toe leidden dat hij zich steeds meer in dit onderwerp ging verdiepen. Dankzij een steeds groeiend aantal contacten met oud-zeelieden, leidde dat tot een groot aantal boeiende en ook nog eens goedgeschreven artikelen over een toch wel heel belangrijk deel van de Nederlandse oorlogsgeschiedenis. Een deel dat helaas na de oorlog al snel uit de nationale herinnering verdwenen was. Een pijnlijk voorbeeld daarvan was, dat voor de grootscheepse herdenking van D-day, de landingen in Normandië in 2004, wél veteranen van land-, luchtmacht en marine werden uitgenodigd, maar niet van de koopvaardij.

Met nauw onderdrukte verontwaardiging heeft Albert Kelder er toen op gewezen, dat de landmacht op D-day helemaal niet aanwezig was. De Prinses Irene-brigade kwam immers pas twee maanden later in Normandië aan, toen de stranden al lang vast in handen van de geallieerden waren. Wel aanwezig was de marine maar haar rol bleef beperkt tot, overigens heel effectieve, beschietingen van Duitse kustversterkingen door de kanonneerboten 'Soemba' en 'Flores' en op een aantal bombardementen door toestellen van de Marine Luchtvaart Dienst. De koopvaardij daarentegen was bij de landingen present met meer dan vijftig schepen, die, bedreigd door U-boten en snelboten, troepen, munitie en proviand aan- en gewonden afvoerden. En wat meer is, die schepen en hun bemanningen waren al in actie vanaf dag één van de oorlog. De opvarenden van de vele honderden schepen, die zich op het moment van de Duitse inval buiten Nederland bevonden, werden toen onmiddellijk door de naar Londen uitgeweken Nederlandse regering gemilitariseerd, wat inhield, dat ze verplicht werden om te blijven varen

en waarbij velen ook opgeleid werden om de kannons te bedienen, die aan boord werden geplaatst. (Hun effectiviteit bleek onder meer toen de stukbemanning aan boord van de tanker 'Ondina' in november 1942 de veel zwaarder bewapende hulpkruiser 'Hökoku Maru' tot zinken bracht.)

De landingen in Normandië waren maar een korte episode uit een oorlog, die vijf jaren duurde. En al die tijd voeren de mannen van de koopvaardij op zee en meestal in die gebieden, die het gevaarlijkst waren. In het begin waren Duitse kapers nog een reëel gevaar, maar al snel waren het U-boten en, dichterbij de door Duitsland bezette gebieden, vliegtuigen. De U-boten sloegen vooral toe op de Noord-Atlantische route, waarover het belegerde Engeland vanuit de Verenigde Staten op de been werd gehouden en waarlangs, later in de oorlog, mannen en gigantische hoeveelheden materieel over werden gebracht voor de invasie.

Uiterst gevaarlijk was ook de route naar het Russische Moermansk, waar de Duitsers de geallieerde konvoeien vanaf de bezette Noorse kust de hele dag en in de zomer ook de hele nacht vanuit de lucht konden bestoken. Maar er waren veel meer gebieden waar de Nederlandse zeelieden het zwaar hadden te verduren; op de Middellandse Zee bijvoorbeeld bij de konvoeien naar Malta en de geallieerde landingen in Italië. De spanning waaronder de mensen van de koopvaardij jarenlang leefden, moet onvoorstelbaar zijn geweest. De kans om

Albert Kelder ontving het eerste exemplaar van zijn boek enkele dagen voor de officiële verschijning ervan tijdens een boottocht uit handen van zijn zoon Jort. Foto Anke Hoets

getorpedeerd te worden was zo groot dat de mannen niet in hun logies sliepen, maar zo dicht mogelijk bij de uit voorzorg uitgedraaide sloepen. Ze hadden maar al te vaak gezien hoe snel een schip na een torpedotreffer kon zinken en hoe weinig tijd er dan was om zich in veiligheid te brengen. Het best er van af kwamen meestal nog de mannen van wie het schip door een Duitse kaper tot zinken werd gebracht of in beslag genomen. Zij hadden een goede kans na een meestal niet al te lange tijd te worden vrijgelaten, zodat ze naar Nederland konden terugkeren. In 'Zee, zout en torpedo's' is een aantal van Kelders verhalen over de koopvaardij in de tweede wereldoorlog gebundeld en waar nodig geactualiseerd. 'Zee, zout en torpedo's' is een serieuze poging om de belangrijke rol van de Nederlandse zeelieden in de Tweede Wereldoorlog nog eens voor het voetlicht te halen. En dat was dan ook precies de reden waarom het Koninklijk College Zeemanshoop en met name zijn secretaris Bert van Leersum de publicatie mede mogelijk hebben gemaakt. Zeer aanbevolen!

Noot van de redactie:

Helaas is dhr. Kelder kort na het verschijnen van het boek overleden.

Bron:

DE Blauwe Wimpel

Nr. 11
November
2022

Na een vol leven aangemonsterd voor zijn laatste reis

Albert Reinier Kelder

Hilversum
5 juli 1930

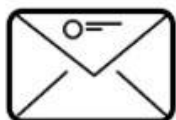
Hilversum
19 november 2023

RECTIFICATIE

Vorige week had ik een stuk geplaatst met link naar de website inzake de As verstrooiing via de KM.

Helaas was onder het handje de link buitenboord gevallen en door Gerrit opgeslokt...
Bij deze de juiste link !

https://www.tenanker.com/uploads/1/4/1/3/14135904/tewaterlating_geeft_overleden_marine_mensen_terug_aan_de_zee.pdf

Reacties lezerspost

Beste Arie,
Reactie over Piet Engels in de vorige edities van het Publicatiebord.

Ik houd het bij een korte versie want ik heb het ook uit overlevering.

Piet Engles was bij de oorlogsvrijwilligers in Amerika waar een Nederlands mariniers bataljon werd gevormd. Op Amerikaanse leest.

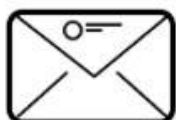
Aan dat bataljon werd met voorziende blik naar het Oosten een tank peloton toegevoegd en opgeleid dus.

Piet Engles werd daar opperhoofd van. Dus toen men vroeg welke Piet? werd het antwoord ' Piet van de tanks '.

Tot zo ver de overlevering. Als er niets klopt aan de terminologie of feiten is het in elk geval een mooie story en aannemelijk antwoord en was ik mijn handen in onschuld.

Mvg

Henk Kirchner

Reacties lezerspost

Respect voor de "Blauwhelm" uit het Publicatiebord nr 8. Ik denk dat deze voorlichtingsactiviteiten een goed doel dienen !

Ingezonden door : Arie Dubbeldam

MUSEUMSCHIP MERCUUR ZOEKT NIEUWE BESTUURSLEDEN

WIE ZIJN WIJ?

Museumschip Mercur is het jongste museum van Vlissingen. Het schip wordt beheerd en gerestaureerd door vrijwilligers van de non-profit Stichting Maritiem Erfgoed Vlissingen. Het museum wil een laagdrempelige kennismaking zijn met een authentiek marineschip in de sfeer van de jaren '50, de bouwtijd van het schip. We zetten ons in op een brede doelgroep, van toeristen tot en met liefhebbers van het maritieme. Het bezoek aan het schip vormt de kern van de beleving van onze bezoekers, maar er is voor iedereen genoeg te zien aan boord. Dit kan op het herkenbare niveau van het dagelijkse leven en werken aan boord (slapen, eten, ontspannen, wassen en koken). De liefhebber kan zich daarnaast naar wens verdiepen in aspecten van de techniek, nautiek of de geschiedenis (van het schip, onze ligplaats het Dok van Perry, Vlissingse havens en werven tot 1865). In 2023 verdubbelde het aantal bezoekers en hoorde het opnieuw bij de hoogst gewaardeerde musea van Zeeland.

STICHTING

Als Stichting Maritiem Erfgoed Vlissingen werken we samen met andere musea en (maritieme) initiatieven in Vlissingen en omgeving. We zijn aangesloten bij Erfgoed Zeeland en de Vereniging van Zeeuwse Musea. De Stichting staat geregistreerd als een culturele ANBI. We zijn actief op social media en met onze digitale nieuwsbrief en op onze website www.museumschip-mercur.nl informeren we over onze activiteiten.

Daarnaast zijn we bezig ons educatief programma uit te breiden. Onze missie is een klein en uniek marinemuseum te zijn met als kern de beleving van een authentiek marineschip. Het persoonlijke contact aan boord staat hoog in het vaandel en wordt door onze bezoekers nadrukkelijk gewaardeerd. Het museum drijft op de inzet van vrijwilligers op het gebied van restauratie/techniek of zijn actief als gastheer.

WIE ZOEKEN WIJ?

Het bestuur bestaat uit een voorzitter, een secretaris, een penningmeester en drie algemene leden. De sfeer is informeel met ruimte voor inbreng vanuit ieders deskundigheid. Na 11 jaar heeft onze secretaris/penningmeester aangegeven te willen stoppen. Bij voorkeur zouden wij deze positie door twee nieuwe mensen vervullen. De secretaris kan rekenen op actieve ondersteuning door andere bestuursleden, denk aan het schrijven van teksten, notulen en verslagen. De secretaris verzorgt de algemene correspondentie, vergunningen en regelgeving

en verwerkt de aanvragen van bezoekersgroepen. De penningmeester verricht de gebruikelijke taken en wordt bijgestaan door een accountantsbureau.

In verband met de verhuizing van onze huidige voorzitter zoeken we een nieuwe voorzitter. Onze ideale voorzitter heeft hart voor de mensen, gaat voor de missie van onze stichting en kenmerkt zich door goed te communiceren, verbinden, oplossingsgericht denken en initiatief nemen. Een maritieme of technische achtergrond is een pré, maar staat niet voorop.

EEN AANRADER ....

Enjoy Schlosshotel Sophia ligt in het dorp Bleiwäsche met haar eeuwenoude steengroeven en mijnen. De centrale ligging op de grens van het Sauerland en Teutoburgerwald maakt deze ligging uniek en geeft u het beste van deze 2 zeer geliefde vakantiegebieden.

Het hotel heeft een capaciteit van 46 kamers allen met balkon en per lift bereikbaar, voorzien van badkamer met douche of bad, toilet föhn en televisie met Nederlandse zenders, gratis WIFI en een zithoek.

In ons restaurant "Rosengarten" wordt u dagelijks verwend met een uitgebreid "Enjoy" ontbijtbuffet, een warme lunch en een culinair 3 gangen keuze diner.

Geniet van een lekker hapje en een drankje in onze hotelbar, bij de open haard in de lounge, of in onze gezellige Duitse kneipe de „Hubertus Stube“ waar regelmatig vertier en entertainment is zoals: live muziek, quizavond en een avondwandeling.

Vanuit ons hotel starten vele wandel- en fietstochten en leuke uitgezette autoroutes. Bovendien vindt u op enkele minuten van het hotel de Aabachtalsperre, een stuwmeer

met een unieke verharde rondweg. Ideaal voor skeeleren, fietsen en wandelen met een super panoramisch uitzicht.

Geniet van onze bijzondere, persoonlijke gastvrijheid en ontdek de gezelligheid van ons alles inclusief hotel, Schlosshotel Sophia.

We verheugen ons zeer op uw komst !

Marco Hofhuizen & Team Enjoy Schlosshotel Sophia

Een oude bekende.... Ingezonden door Arie Dubbeldam

Over zeilen, zingen en Curaçao

Weleer was Curaçao samen met Aruba een bekende aanloophaven voor de zeilschepen van de Verenigde West-Indische Compagnie. Kalk voor de bouw van het fort en de huizen in Willemstad was toen dikwerf de lading van onze en vreemde schepen naar deze eilanden. Schoeners met kalklading uit Wales voeren zo vaak deze route, dat er van gezegd werd. dat ze een wit kielzog over de Atlantische oceaan trokken, bij de zeelui bekend als „De Melkweg". Dit witte zog werd veroorzaakt door het melk-achtige lekwater, dat uit de bilge van deze zeilschepen in zee werd gepompt. Al jaren kenden de Nederlandse zeelieden de meisjes van lichte, welgevallige zeden uit de eens zo beruchte Herenstraat van Willemstad, de haven van Curaçao. Ze worden bezongen in het onderstaande zeemanslied, een z.g. voorbijter bij het hijsen van de zeilen. De zeeman in dit liedje heeft de handigheidjes van deze hoertjes aan den lijve leren keren, maar tijdelijk prefereert hij deze boven het verblijf onder strenge stuurliu aan boord, indachtig de bekende zeemans-klacht: „O, wat lijdt een zeeman al verdriet"; waarvoor deze bij eerste gelegenheid aan de wal troost zoekt.

Curaçao

1. Cu - ra - çao, 'k heb jou zoo me - nig - maal be - ke - ken En
al jou loo - ze stre-ken die sta - ne mij niet aan, Want
al jou loo - ze stre-ken die sta - ne mij niet aan, Daar-
om ga ik ver-trek-ken naar waar ik kom van-daan.

'k Kwam laa(t)st met haast al door het Herenstraatje,
Men sprak: „Mijn lieve maatje, kom zet u hier wat neer
En drink dan eens een glaasje en rook een pijp tabak."
Dan met die looze streken raakt het geld uit den zak.

Een zoen kan doen een heele nacht te blijven,
Dan hoort men niet het kijden, van onzen officier.
Zoo raken wij aan 't dwalen, zo dronken als een zwijn.
Het schip ligt voor de palen, aan boord moeten wij zijn.

Maak los de tros, de voor- en achtertouwen
En wilt het maar aanschouwen, wij gaan naar Holland toe!
Waar is het beter leven, dan bij een echte vrouw,
'k Verzeg er al de vrouwtjes voor van't land van Curacao.

Laat nu eens blij te zaam de glaasjes klinken
En eens lustig drinken; wij gaan naar Holland toe!
Adieu Karzouse meisjes en vaderlandse bruid,
Wij drinken nu voor 't laatste onze glaasjes uit.

Maak los de tros, de voor- en achter touwen.
Wij zijn niet meer te houwen, we gaan naar Holland toe!
Waar is beter leven, dan bij je eigen vrouw
Vervloekt zijn al de hoeren van 't eiland Curaçao

- De redactie veel heeft moeten zoeken deze week...
... er bijna geen post was uit de lezersgroep
- Dit misschien te wijten was aan de gepubliceerde artikelen,
... deze voor een ieder duidelijk waren
... er dus geen reacties op volgde
- De redactie twijfelde of de postbus niet vol zat
... dit bijna niet mogelijk is daar hij iedere dag wordt geleege,
- Jij ook je wensen kenbaar mag maken,
... opdat we weten waar vraag naar is
... de redactie dan kan zoeken naar een passend artikel.
- Dat er een abonnee ruim 2 jaar geleden zich heeft aangemeld als abonnee,
... hij dat blijkbaar niet meer weet,
... hij zich nu heeft afgemeld en volhoudt niets van Ten Anker af te weten,
... hij c.a. 120 mails moet hebben ontvangen,
... dat dit misschien aan zijn geboorte jaar kan liggen
... de redactie er het zijne van denkt.
- Dat Joes Wanders een eeuwenoud spel nieuw leven heeft ingeblazen
... dit te verkrijgen is onder de naam de Doggersbank,
... u hier veel plezier aan kan beleven,
- De maand maart zich langzaam aan dient,
... we weer uit kunnen kijken naar wat gezelliger weer...

- Voor de komende maanden weer diverse reünies gepland staan,
... uw reunie commissie dit hier kenbaar kunnen maken...
... zeg het voort, zeg het voort.
- Uw redacteur nu gaat sluiten,
... tijd zoekt zich te beraden op de volgende editie van... :
... TEN ANKER nummer 9

